

AHISKA TÜRKLERİNİN HUKUKÎ PROBLEMLERİ

Prof. Dr. Polat BİNALI

Medenî ülkelerde bütün insanlar hak ve hukukları ile yaşamaktadır. Hukuku çiğnemen veya hakkı elinden alınanlar, adaletin yerini bulması için ilgili mahkemelere başvururlar.

Hak, hukuk ve adalet penceresinden baktığımız zaman Ahıska Türklerini nasıl görüyoruz? Maalesef onların hakları elinden alınmış, toplum olarak hukuku ayaklar altına alınmış, hayatları karartılmış ve en kötüsü vatanlarını kaybetmişlerdir. Bütün bu yaşanan adaletsizlik karşısında onlar ne yapmalıdır? Nerede, hangi mahkemeye başvurmalıdırlar? Öyle ya bu kadar hak ve hukuktan mahrum bırakılan bir topluluğun hak talebinde bulunması gerekmez mi? Kaldı ki sadece bir ülke içinde değil, milletlerarası işleyen mahkemeler de var.

SSCB zamanında ve bu birliğin dağılmasından sonra neler yaşandı... SSCB zamanında vatana dönüş müracaatlarımızdan bir sonuç alınamadı. SSCB dağıldıktan sonra harcanan çabalardan bir şey çıkmadı. Ahıska'ya dönmek için yapılan toplantının sayısı yok... Bu kadar gayret ve bunca toplantı niçin sonuçsuz kaldı? Tabii ki bunun sebebi hukukî yolların göz ardı edilmesidir. Zira bu konuda / alanda bir toplantı dahi yapılmamıştır!

Hâlbuki Ahıska Türkleri arasında hukuk tahsili yapmış, adalet organlarının her alanında görev almış hatta bu sahada akademik kariyer

yapmış insanlarımız da var. Ahıska Türklerinin sivil toplum merkezi konumundaki DATÜB, bu yetişmiş insanlarımızı bir araya getirerek hukukî bir çalışma yapamaz mıydı?

SSCB'den geriye kalan BDT ülkelerinde dar-madağınık yaşayan ve hukuku çiğnemen insanlarımızın açtığı kaç dava var? Maalesef hiçbir dava yok! İnsanımız hakkını aramak için mahkemeye gitmiyor! Yani millet ezilmeye alışmış sanki...

Unutmamak lâzım bizim halkımızı elinde iki önemli kart var:

1. 1944'te Gürcistan SSC'nin Ahıska bölgesinden Türk olmaktan dolayı sürgün edildiğimize dair belge.
2. 1989'da Özbekistan SSC Fergana vilâyetinde Türklerin maruz kaldığı faciaların kaçkını olduğumuza dair belge.

Hepimiz biliyoruz ki Birleşmiş Milletler Teşkilatında repressiya (sürgün) ve kaçkın (mülteci) olanların komiteleri var. Hangisi bu bizim gibi milletlerin hak ve hukuklarının himaye ediyor?

Bizi temsil eden DATÜB, Birleşmiş Milletler Teşkilâtı'ndaki ilgili birimlere baskı ve zulüm görmüş, kaçkın durumu düşmüş olduğumuza dair statü almak için neden müracaat etmiyor?

Halkımızın adlandırılmasına gelince, biz ne Gürcü Müslüman'ıyız ne de Meshet Türkleriyiz!

Gürcüler, 19 etnik grubun toplamından ibarettir. Acarlar, Lazlar, İngiloyların çoğu Müslümandır. Megreller, Lazlar ve Sıvanlar, bugün de ailesinde kendi dilleriyle konuşuyorlar. Meshetlere gelince, Gürcistan'da bu adı taşıyan bir toplum vardır. Ancak onlar Hristiyan'dır. Meshet Türkleri denilen bir toplum ne Gürcistan'da ne de Dünya Ansiklopedisi'nde vardır. Eğer biz Meshet Türkleriyseniz niçin Hristiyan değiliz? Eğer biz Müslümansak nasıl Meshet Türkleri olabiliriz?

Tarihimize baksanız Edirne-1829, Moskova-1921 ve Kars-1921 antlaşmalarında hem de 1944 yılı sürgününde NKVD SSCB No: 001176 emrinde, Stalin'in deportasiya 1928-1953 L. Beriyanın Stalin'e ve başkalarına verdiği raporda da sadece Türk olarak yazılmışız. Biz Türk olduğumuzdan dolayı sürgün edildik. Vurulduk, sövüldük, dövüldük, kaçkın olduk... Bütün insanlık hukukumuz ayakaltına alındı.

Ahıska Türkleri denildiği zaman bu ifadeden ayrı bir etnisite değil, Türk milletinin bir bölgede yaşayan kesimi akla gelir. Nasıl ki Batı Trakya Türkleri, Borçalı Türkleri, Irak Türkleri vs...

Biz, 1829'dan beri ayrı düşmüş olmamıza rağmen Türkiye'yi kendi devletimiz ve anavatanımız olarak gördük. BU sebeptendir ki bize özel olmak üzere **Ahıska Türklerinin Türkiye'ye Kabulü ve İskânına Dair Kanun** (1992/3835) çıkmıştır.

Bakanlar Kurulu, 1992 yılında bu kanunun 1. Maddesine uyarak 1992 yılı için 150 aileyi, 1993 yılı için 350 aileyi iskânlı göç ettirme kararını aldı. Uygulamada ise sadece 150 aile 1,5 sene

içinde gerçekleştirildi. Kalan 350 aileye bugüne kadar göç izni nedense verilmemiştir.

Tabii ki bizim vatanımız, bir zamanlar Türkiye'nin de bir parçasını teşkil eden Ahıska şehri ve çevresidir. Herkes sürgünden kurtulmak ve daha önce yaşamakta olduğu yerlere yani ata dedesinin kabirlerinin bulunduğu, ezanlarının okunduğu yurda dönmek istedi. Ancak bu kadar nüfusun oraya dönmesi imkânsız görünmektedir. Kaldı ki az bir kısmının dönmesi de sağlanamamıştır. Doğrusu şudur ki isteyen Ahıska'ya, isteyen Türkiye'ye gelsin; hatta dileyen şu anda yaşamakta olduğu yerde kalsın. Üçüncü bir yol yoktur. Öyleyse 3835 sayılı kanunun ilgili maddeleri hayata geçirilmelidir.

Halkımız bu kadar acı çekti, yeni acılar yaşamak istemiyoruz. Şu anda yaşanan ülkelerde yeni Ferganalar olmayacağını kim garanti edebilir? Öyleyse halkımız nerede yaşayacağına kendisi karar vermelidir. O da dediğimiz gibi üç yoldan biridir. Türkiye'ye gelmek isteyenlerin önündeki engeller acilen kaldırılmalıdır. İkamet, vatandaşlık, çalışma izni, diploma denkliği vs. gibi meselelerin çözümü yolunda ne gerekiyorsa bir an evvel yapılmalıdır.

Türkiye gibi büyük bir ülkesi ve devleti olan bir halk, el kapısında bırakılmamalıdır. Bu bir ayıptır! Bu ayıba son verilmelidir.

Polat Binali (Bakunov):

Ahıska'nın Kilde köyünden bir aileye mensuptur. 1947 yılında Özbekistan'da fergana'nın Taşlak ilçesinde dünyaya geldi. İlk ve orta tahsilini burada tamamladıktan sonra Taşkent Devlet Üniversitesi Hukuk Fakültesinden mezun oldu (1979). Aynı fakültede ceza hukuku alanında akademik çalışma yaptı ve 2010 yılında profesör oldu. 2011 yılında yaş haddinden dolayı emekliye ayrıldı. 2012 yılında ailece Türkiye'ye geldi. Halen Antalya'da yaşamaktadır. Biri kız iki çocuğu var; ikisi de hukuk tahsili yapmıştır.